

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Otuz Bir Numara

Hezekiel On İki

Jeff Pippenger

2026-09-20

Önceki makale, şu ifadelerin yer aldığı paragrafla sona ermişti: “313 antlaşma evliliği, papalık gücünün Vahiy on yedinci bölümün on kralı arasındaki baş kral olan Birleşik Devletler ile—Fransa’nın iki boynuzlu gücüyle örneklendirilen iki boynuzlu bir güç ile—yapacağı son antlaşma evliliğini temsil eder. Clovis ile 496 yılında başlayan ve nihayetinde Justinianus’un 533’teki fermanına ve papalığın 538’de tahta çıkarılmasına yol açan tarih, 1989’dan Pazar yasasına kadar olan tarihin temsilidir.”

Ronald Reagan, 496 yılında Clovis tarafından; Donald Trump ise 533 yılında Justinianus tarafından tipleştirilmiştir. Justinianus’un fermanı, papalığın 538’de tahta çıkmasından beş yıl önce geldi; Milano Fermanı da 321’deki ilk Pazar yasasından sekiz yıl önce geldi. Hem bu ferman hem de bu buyruk, Pazar yasasından önce gelen işaret taşıyla uyum içindedir.

Reagan

1870’te İtalyan birlikleri Roma’yı ele geçirdi (20 Eylül 1870). Papalık Devletleri toprak devleti olarak varlığını yitirdi ve Papa IX. Pius “Vatikan’daki mahkûm” hâline geldi. Egemen bir devlet olarak tanınan hiçbir papalık toprağı kalmadığından, Amerika Birleşik Devletleri (diğer birçok ülke gibi) artık Papa ile dünyevî bir hükümdar sıfatıyla resmî diplomatik ilişkiler sürdürmüyordu. 1951 yılının Ekim ayında Başkan Harry S. Truman, General Mark W. Clark’ı ABD’nin Vatikan Büyükelçisi olarak aday gösterdi. Atamanın kilise ile devletin ayrılığı ilkesini ihlal ettiğini ileri süren birçok Protestan kilisesi ve kuruluşundan kısa sürede güçlü bir muhalefet yükseldi. 1952 yılının Ocak ayında General Clark adaylıktan çekildi.

10 Ocak 1984’te Başkan Ronald Reagan ile Papa II. Ioannes Paulus, Amerika Birleşik Devletleri ile Kutsal Makam arasında tam diplomatik ilişkilerin kurulması konusunda resmen mutabakata vardılar. 9 Nisan 1984’te William A. Wilson (zaten Reagan’ın şahsî temsilcisi olarak görev yapmakta olan), güven mektubunu sundu ve Kutsal Makam nezdindeki ilk ABD Büyükelçisi oldu.

1951’den 1984’e kadar geçen otuz üç yıl içinde, Protestanlığın Katolikliğe karşı direnci dağıldı. 496 yılında Klovîs ile papalığı temsil eden “kollar”, 1984’te Reagan’ı ve 1989’a kadar olan süreci simgeler. Klovîs, papalığın yeniden iktidara yükselmesini engelleyen dinin (putperestliğin) ortadan kaldırılışını temsil ediyordu; 1984’e geldiğinde ise, papalığın yükselişine karşı Protestanlığın direnci ortadan kaldırılmıştı. “Günlük” (putperestlik) kaldırılmıştı ve Pavlus, putperestliğin papalığa karşı direncinin bu kaldırılışını bir “dinden dönüş” olarak tanımlar.

Konstantinus Magnus’un temsil ettiği uzlaşmacı simgesel kilise ve 313’ten 538’e kadar olan tarih, bir kilisenin kendisiyle uzlaşarak imandan sapıp düştüğü bir dönemi temsil ediyordu. Daha önce papalığın kudretinin ilerleyişini engellemiş olan ve “508” ile temsil edilen din, Amerika Birleşik

Devletleri’ndeki Protestanların imandan düşüşünü örneklendiriyordu. Reagan, Kloviz tarafından temsil edilmiştir. 496 yılında Kloviz kendi “gücünü” papalığa verdi; böylece Reagan yıllarında gerçekleşen “kutsal olmayan ittifak”ı örneklendirmiş oldu. Kloviz aynı zamanda 508’de “günlük” olanın ortadan kaldırılmasını da temsil ediyordu. 508, 1984’ü örneklendiriyordu.

Paganizm ile Hristiyanlık arasındaki bu uzlaşma, peygamberlikte Tanrı’ya karşı duran ve kendini O’nun üzerine yükselten “günah adamı”nın gelişmesiyle sonuçlandı. Bu devasa sahte din sistemi, Şeytan’ın kudretinin bir başyapıtı—yeryüzünü kendi isteğine göre yönetmek üzere kendisini taht üzerine oturtma çabalarının bir anıtıdır. The Great Controversy, 50.

Reagan, 1983’te yaptığı bir konuşmada Sovyetler Birliği’ni meşhur biçimde “şeytani bir imparatorluk” olarak nitelendirmiş ve ateist komünizmi derin bir ahlaki ve ruhsal tehdit olarak görmüştür. O ve John Paul II, Sovyet komünizmine karşı yakın bir kişisel ve siyasal ortaklık kurdular. Her iki adam da bu mücadeleyi ahlaki, hatta ilahî takdir çerçevesinde gördü; Reagan, komünizmi yıkmak için işleyen bir “İlahi Plan”dan özel olarak söz ediyordu. Reagan, Fatima görüşlerine (“Rusya’nın kendi hatalarını yayacağı” uyarısına) ilgi duymaktaydı ve iki lider, Tanrı’nın hayatlarını (her ikisi de 1981’deki suikast girişimlerinden sağ kurtulmuştu) komünizmin yenilgiye uğratılmasıyla bağlantılı bir amaç için bağışladığına dair ortak kanaatlerini müzakere ettiler.

Mesih’in Öğrencileri

Reagan, kurucu önderleri Katolikliğin papasının deccal olduğunu doğrudan öğreten Disciples of Christ mezhebi içinde yetiştirildi. Disciples of Christ kilisesinin en önde gelen erken dönem lideri olan Alexander Campbell, papalığı tekrar tekrar deccal olarak tanımladı. Tartışmalarında ve yazılarında, Daniel 7’deki küçük boynuzun, Vahiy 13’teki canavarın ve 2 Selanikliler 2’deki günah adamının hep birlikte Roma papalarını işaret ettiğini savundu. Bu tanımlamaları kamuya açık münazaralarda da kullandı (1837’de Katolik Piskopos John B. Purcell ile yaptığı münazara dâhil). Barton W. Stone, Papa’nın yönetiminden gerçek deccal ve “günah adamı” olarak söz etti. Walter Scott (hareketin bir başka erken dönem müjdecisi), günah adamı olan Roma Papasının Hristiyan kilisesi içinde ortaya çıkacağını ve kendisini Tanrı’nın üstüne yücelteceğini yazdı.

Reagan’ın annesi Nelle, Disciples of Christ mezhebinin dindar bir üyesiydi ve çocukluğunda onun üzerindeki başlıca dinî etkiydi. Reagan, 11 yaşındayken Illinois, Dixon’daki Disciples of Christ kilisesinde vaftiz edildi ve gençlik yıllarında orada etkin bir şekilde yer aldı (Pazar okulunda öğretmenlik yapmak dâhil). Disciples of Christ ile bağlantılı olan Eureka College’a devam etti.

“Sözü anlamada kafası karışanlar, Mesih karşıtının anlamını kavrayamayanlar, kuşkusuz kendilerini Mesih karşıtının yanında bulacaklardır. Artık dünya ile uzlaşmamız için vakit yoktur.” Kress Collection, 105.

Reagan, Clovis ve ayrıca Büyük Konstantin’in uzlaşması tarafından tipleştirilmiştir. Reagan, 1989’daki sonun vaktinden beri gelen son sekiz başkanın da ilkidir. Son sekiz başkanın ilki olarak, Reagan gibi papalığın gerçek amaçları ve papalığın kim olduğu konusunda derinden şaşkın olan Donald Trump’ı tiplemektedir.

İki kişi anlaşmadan birlikte yürüyebilir mi? Amos 3:3.

Daniel 11. bölümdeki altıncı ve son antlaşma evliliği, sonun vaktinde 1989'da başlayan ve Donald Trump'ın tarihindeki süreçte sona eren tarihte meydana gelir.

“Amerika Birleşik Devletleri'nde şimdi kilisenin kurum ve uygulamalarına devlet desteğini sağlamak üzere yürütülmekte olan hareketlerde, Protestanlar papacıların izinden gitmektedirler. Dahası, Papalığın Eski Dünya'da yitirmiş olduğu üstünlüğü Protestan Amerika'da yeniden kazanmasına kapıyı açmaktadırlar.” Büyük Mücadele, 573.

313 tarihli evlilik antlaşması ve Milano Fermanı, 533 tarihinin tarihiyle uyumludur; ve 533 yılında Justinianus'un kararnamesi, artık papalık gücünü Hristiyan bir kurum olarak tanımlamanın, en iyi ihtimalle kendi içinde çelişkili bir ifade, en kötü ihtimalle ise ölümcül bir aldanış olduğunu anlamayan, sözde Hristiyan bir yönetim tarafından yeniden uygulanacaktır.

Kilise ve Devlet

MÖ 457 yılında, Artahşasta'nın üçüncü fermanı hem siyasî hem de dinî otorite bakımından ulusal egemenliği yeniden tesis etti.

Ve sen, Ezra, elindeki Tanrın'ın hikmetine göre, ırmağın ötesindeki bütün halkı yargılayacak, Tanrın'ın kanunlarını bilen herkes için yöneticiler ve hâkimler tayin et; bilmeyenlere de öğretin. Ve her kim Tanrın'ın kanununa ve kralın kanununa uymazsa, üzerine hüküm gecikmeksizin icra edilsin; ister ölüm, ister sürgün, ister mal müsaderesi, ister hapis olsun. Ezra 7:25, 26.

Üçüncü ferman, hem Tanrı'nın yasaları hem de kralın yasaları için yargı ve cezanın infaz edilmesi yetkisini sağladı. Bu ferman, Mesih'in ansızın kendi tapınağına geldiği 22 Ekim 1844'te sona eren iki bin üç yüz yıllık peygamberliğin başlangıcını işaretledi. Aynı zamanda, MÖ 217'deki Raphia ve MÖ 200'deki Panium savaşları arasındaki tarihte, MÖ 207'de sona eren iki yüz elli yıllık bir peygamberliğin de başlangıcını işaretledi. MÖ 457'de hem sivil hem de dinsel egemenliğin yeniden tesis edilmesi, iki omega gerçekleşmesini bulan ikili bir alfayı tanımlar. Her iki omega gerçekleşmesi de kapalı bir kapıyı temsil eder; biri Protestan boynuz için, diğeri ise Cumhuriyetçi boynuz içindir.

İki bin üç yüz yıllık ilk peygamberlik Tanrı'nın yasalarını, iki yüz elli yıllık peygamberlik ise kralın yasalarını temsil ediyordu. Bu iki peygamberlik, Vahiy on üçüncü bölümdeki yer canavarı üzerindeki Protestanlığın boynuzu ile Cumhuriyetçiliğin boynuzunu teşhis eder. Yer canavarının Cumhuriyetçi boynuzu, Daniel on birinci bölümün on birinci ayetten on altıncı ayete kadar olan kısmının ortasına yerleştirilmiştir. Raphia ile Panium arasındaki on yedi yıllık dönem, MÖ 457'deki üçüncü fermanın ikili peygamberliğinden gelen bir boynuz tarafından kesiktirilmektedir. Bu ikili peygamberlik, hem son antlaşma halkının yargısını hem de bu antlaşma halkının köklerini bulduğu ulusun yargısını teşhis eder.

Ve Abram'a dedi: Şunu kesin olarak bil ki, senin soyun kendilerine ait olmayan bir ülkede yabancı olacak, onlara kulluk edecekler; ve onlar da bunlara dört yüz yıl eziyet edecekler. Ve

kulluk edecekleri o ulusu da Ben yargılayacağım; sonra büyük mal ile çıkacaklardır. Yaratılış 15:13, 14.

Hezekiel kitabında, 22 Ekim 1844 tarihi, MÖ 22 Ekim 573 ile tiplendirilmiştir. Bu tarihlerden biri tahkikî yargının başlangıcını, diğeri ise yargı sürecinin hem başlangıcında hem de sonucunda Çözümleme Yılı borusunun çalınışını göstermektedir. Her iki tarih de birbiriyle örtüşür ve her ikisi de kapalı bir kapıyı ifade eder. 1844, Mesih En Kutsal Yer'e geçtiğinde kutsal yerin kapısının kapanışını temsil eder. MÖ 573 ise, fidyeyle kurtarılmış olan günah kölelerine özgürlüklerinin ve içinde yaşayacakları yeni bir yeryüzünün verildiği insanlık deneme süresinin kapanışını gösterir.

Eğer bu yıllar içinde fidyeye ile kurtarılmazsa, o zaman kendisi de, çocukları da onunla birlikte jubile yılında serbest kalacaktır. Çünkü İsrail oğulları bana kullardır; onlar, kendilerini Mısır diyarından çıkardığım kullarımdır: Ben sizin Tanrınız RAB'bim. Levililer 25:54, 55.

Her iki 22 Ekim de yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasının kapalı kapısını temsil eder. Adventizme tanınan deneme süresi 1844'te başlamış olup yakında çıkacak Pazar yasasıyla sona ermektedir; Birleşik Devletler'e tanınan deneme süresi de yine yakında çıkacak Pazar yasasıyla sona ermektedir. Her iki son da, 2.300 yılın ve iki yüz elli yılın iki tanığı olan 22 Ekimlerle uyum içindedir.

Raphia ile Panium arasındaki tarihte sona eren iki yüz elli yıl, bu iki savaşın dönemini, birlikte kendilerine özgü anlam taşıyan iki simgesel sayıya ayırır. Raphia'dan on yıl sonra—ki bu sınır bölgesi anlamına gelir—ve Panium'dan yedi yıl önce; Panium, bir ova üzerinde yapılan ve kuşatma ile sonuçlanan bir savaştı. On ve yedi, simge olarak, birkaç tanık üzerinde ejderha gücünü tanımlar. MÖ 207, yeryüzü canavarının simgesi olan Trump'ı, Daniel on birinci bölümün on birinci ve on beşinci ayetleri arasına yerleştirir; böylece, on sayısı ile yedi sayısının birleşiminin temsil ettiği üzere, peygamberlik bakımından ejderha gibi konuşmaya hazırlanır.

On yedi aynı zamanda simgeseldir; Raphia'dan Panium'a uzanan tarihi, Panium'un ötesine ve ayrıca Raphia'dan öncesine doğru genişletir. IV. Ptolemaios Philopator, MÖ 221'den MÖ 204'e kadar Ptolemaios Mısır'ının kralı olarak hüküm sürdü ve MÖ 217'de Raphia'da Antiochus Magnus'u yenilgiye uğrattı. Ptolemaios, Raphia'dan önce hüküm sürmeye başladı ve on yedi yıl hüküm sürdü. On yedi sayısı, Raphia'dan önce başlayan ve Panium Savaşı ile Sidon kuşatmasının ötesine, 330 yılıyla temsil edilen insanlığın deneme süresinin kapanışına kadar uzanan tarihsel bir dönemi temsil eder. Smyrna kilisesi dönemine ilişkin iki yüz elli yıllık peygamberlik, 64 yılında başladı ve 313'teki Milano Fermanı ile evlilik antlaşmasında sona erdi.

Büyük Konstantin, Bergama kilisesinin tarihini temsil eder ve bu tarih 313'te başlamış, 538'de sona ermiştir. 313 yılında iki yüz elli yıllık peygamberliğin sona erişinden sonraki ilk “on yedi” yıl, üç işaret taşır. 313, Milano Fermanı idi; 321, ilk Pazar yasasıydı; imparatorluğun bölünmesi ise 330'da işaretlenir. 330, insanî deneme süresinin kapanışını belirleyen son Pazar yasasını temsil eder. Dolayısıyla on yedi sayısı, Raphia'dan önce başlar ve Panium ile Sidon'daki askerî seferden çok sonra sona erer. Daniel on birinci bölümdeki on altıncı ayet, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasını temsil eder.

İzmir peygamberliği, Hezekiel'in uyarı mesajının tam yüreği olan kuşatma alametini tanımlar. Yeruslaim'in yıkılışına dair iki tasvirle temsil edilen ve pazar yasasından önce gelen yol işareti kuşatmadır; ancak bu aynı zamanda canavarın suretinin oluşumunu başlatan Milano Fermanı'dır.

Kuşatma sırasında bir antlaşmalı evlilik alayı gerçekleşecektir. Bu, 496 yılında Clovis ile örneklendirildiği üzere Reagan ile başlayan evlilik alayının bir fraktalıdır; ancak evliliğe doğru son alay, Justinianus'un 533 tarihli fermanıyla ve 313 tarihli Milano Fermanı'yla hizalanarak kuşatmada başlar. Her iki işaret noktası da Pazar yasasından önce gelir. 313, 321'deki ilk Pazar yasasından önce gelmiştir; 533 tarihli ferman ise 538'de Üçüncü Orléans Konsili'ndeki Pazar yasasından önce gelmiştir. Bir tür yasama düzenlemesi, hem Justinianus'un fermanının hem de Milano Fermanı'nın peygamberlik özelliklerini yerine getirecek; aynı zamanda simgesel bir antlaşmalı evlilik de yürürlüğe konacaktır.

O ferman verildiğinde hazırlanmak için artık çok geçtir; zira deneme süresinin kapısı, Mısır'daki ilk Fısh'ta kapandığı kesinlikle, Protestan boynuzun üzerine de kapanmıştır. Bundan sonra bir sonraki yol işareti olan Pazar yasası, yalnızca canavarın suretinin bütünüyle oluşturulmuş olduğunu değil, aynı zamanda canavarın işaretinin uygulanışını da ortaya koyar. Pazar yasası, deneme süresinin Cumhuriyetçi boynuz için, Vahiy on üçün yeryüzü canavarı için sonunu, tıpkı Firavun ile ordusunun Fısh'tan sonra Kızıldeniz'de öldüğü kadar kesin biçimde işaret eder.

MÖ 207'de sona eren iki yüz elli yıl, Panium ovasında başlayıp Sidon kuşatmasıyla sona eren yaklaşan sefer için hazırlanan Antiochus Magnus tarafından temsil edildiği üzere, Donald Trump'ı tanımlar. Panium Savaşı'ndan sonra, Aitolia'lı Ptolemaios komutanı Scopas, hayatta kalan yaklaşık 10.000 askerle Sidon şehrine kaçtı. Antiochus onu takip etti ve Sidon'u 'kuşattı'. İskenderiye'deki Ptolemaios yönetimi bir yardım kuvveti gönderdi, fakat bu girişim başarısız oldu. Açlıkla yüz yüze kalan Scopas şehri teslim etti. Antiochus, Scopas'ın ayrılmasına izin verdi; Scopas daha sonra Mısır'a döndü ve orada nihayet vatana ihanet ve zimmete para geçirme suçlamalarıyla idam edildi. Sidon kuşatması, Panium'dan sonra Antiochus'un Koile-Suriye'yi fethini tamamladı.

Bayan White, Uriah Smith'in Daniel and the Revelation adlı kitabını "Tanrı'nın yardım eden eli" olarak tanımlar. Smith, Daniel on birinci bölümün on dört ve on beşinci ayetleri hakkındaki yorumunda, Antiochus'un iki aşamalı seferini tanımlamaktadır.

Mısır'ın genç kralının eğitimi Roma Senatosu tarafından M. Emilius Lepidus'a emanet edildi; o da o sarayın yaşlı ve tecrübeli bir devlet adamı olan Aristomenes'i onun vasisi tayin etti. Onun ilk icraatı, müttefik iki kralın, Filipus ile Antiochus'un tehdit edilen istilasına karşı tedbir almak oldu.

Bu amaçla, o sırada Mısırlıların hizmetinde bulunan Aitolia'nın meşhur generali Scopas'ı, orduya takviye toplamak üzere kendi memleketine gönderdi. Bir ordu donattıktan sonra Filistin ile Coele-Syria'ya yürüdü; (Antiochus Küçük Asya'da Attalus ile bir savaşla meşgul bulunduğu) bütün Yahuda'yı Mısır'ın otoritesine boyun eğdirdi.

"Böylece olaylar, önümüzdeki ayetin yerine gelmesine uygun bir duruma getirilmiş oldu. Çünkü Antiochus, Romalıların buyruğuyla Attalus'a karşı savaşından vazgeçerek, Filistin ile

Koile-Suriye'yi Mısırlıların elinden geri almak için süratle harekete geçti. Ona karşı koymak üzere Scopas gönderildi. Şeria'nın kaynakları yakınında iki ordu karşılaştı. [Panium] Scopas yenildi, Sayda'ya kadar kovalandı ve orada sıkı bir kuşatma altına alındı. Mısır'ın en yetenekli üç generali, en seçkin kuvvetleriyle birlikte kuşatmayı kaldırmak üzere gönderildiyse de başarılı olamadılar. Sonunda Scopas, açlığın zayıf düşürmüş ve ele avuca gelmez hayaleti suretinde, başa çıkamadığı bir düşmanla karşılaşıncı, yalnızca canlarının bağışlanması gibi onursuz şartlarla teslim olmaya mecbur edildi; bunun üzerine kendisi ve on bin adamının, soyulmuş ve çıplak halde ayrılmasına izin verildi. İşte burada kuzey kralının en sağlam surlarla tahkim edilmiş kentleri ele geçirmesi vardı; çünkü Sayda, hem konumu hem de savunmaları bakımından o zamanların en güçlü şehirlerinden biriydi. İşte burada güneyin silahlarının dayanamayışı ve güney kralının seçmiş olduğu halkın da başarısızlığa uğrayışı vardı; yani Scopas ile onun Aitolia kuvvetleri.” Daniel and the Revelation, 257, 258.

MÖ 207 yılında sona eren iki yüz elli yıl, Donald Trump'ı tanımlamaktadır. Doğu ile batının antlaşma evliliği ve Milano Fermanı ile 313 yılında sona eren iki yüz elli yıllık peygamberlik, Birleşik Devletler'de canavarın suretinin oluşumunu tanımlamaktadır. 313 yılında başlayan Bergama kilisesi, papalık gücünün tahta geçmesinden önce, Hristiyanlığın putperestlik diniyle uzlaşma yoluyla düşüşe geçtiği tarihi temsil eder. Bergama ve 313 yılı, Birleşik Devletler'de canavarın suretinin oluşumuyla temsil edilen uzlaşmayı örneklendirir. Bu, Hristiyanlık ile papalık Roma'sının uzlaşmasını temsil eder; zira Katoliklik dini, Hristiyan bir kurum kılığına girmiş putperestlikten ne daha fazlasıdır ne de daha az. 1776'da başlayıp bu yıl sona eren iki yüz elli yıllık peygamberlik de Birleşik Devletler'e hitap etmektedir. Dolayısıyla, iki yüz elli yıllık üç peygamberliğin tümü de Vahiy on üçüncü bölümdeki yer canavarının peygamberliksel bir yönünü ele almakta olup, üçünün de sonu on yedi sayısı ile temsil edilen peygamberlik çizgileri içinde gelmektedir.

Pazar yasası, Birleşik Devletler'in ejderha gibi konuştuğu andır; bir ulusun konuşması ise, onun yasama ve yargı makamlarının eylemidir.

Ulusun “konuşması”, onun yasama ve yargı makamlarının eylemidir. The Great Controversy, 442.

Trump ne yargısal ne de yasama yetkisine sahiptir; bu nedenle pek yakında gelecek olan Pazar yasası Kongre tarafından gerçekleştirilecektir. Yine de, papalık gücüne destek sağlayan herhangi bir eylem, Pazar yasasını simgeler. 533 tarihli ferman ile 313 tarihli edikt, canavarın suretinin oluşturulduğu dönemin başlangıcını belirler. Sonuç ise pek yakında gelecek olan Pazar yasasıdır; ve İsa sonu daima başlangıçla tasvir eder. Bu nedenle, Trump'ın, Kutsal Kitap peygamberliğinin Mesih karşısına herhangi bir “ödün” sağlayacak bir yürütme emri aracılığıyla yapacağı eylem, ancak omega'da, Birleşik Devletler'in “bir Pazar yasasını yürürlüğe koyacak denli yönetiminin ilkelerini reddedeceği” zaman sona erecek olan hareketin alfasını temsil edecektir.

“Pazar gününün zorunlu tutulmasına yönelik bu harekette yer alanların birçoğu dahi, bu eylemin ardından gelecek sonuçlar karşısında kördür. Dinsel özgürlüğe doğrudan darbe indirdiklerini görmemektedirler. Kutsal Kitap'taki Şabat'ın taleplerini ve Pazar kurumunun üzerine dayandığı sahte temeli hiç anlamamış olan pek çok kişi vardır. Dinsel yasama lehine

olan her hareket, gerçekte, çağlar boyunca vicdan özgürlüğüne karşı durmaksızın savaşımiş olan papalığa verilmiş bir taviz eylemidir. Sözde Hristiyan bir kurum olarak Pazar günü kutlaması varlığını ‘fesadın sırrı’na borçludur; ve bunun zorla uygulanması, Roma Katolikliğinin bizzat temel taşı olan ilkelerin fiilen tanınması olacaktır. Ulusumuz, bir Pazar yasası çıkarmak suretiyle, yönetiminin ilkelerini böylece inkâr ettiği zaman, Protestanlık bu eylemde papalıkla el ele verecektir; bu, uzun zamandır yeniden etkin bir despotluk halinde ortaya çıkma fırsatını hevesle kollayan zorbalığa hayat vermekten başka bir şey olmayacaktır.” Testimonies, cilt 5, 711.

“Dinî mevzuat lehine her türlü hareket, gerçekte papalığa verilmiş bir taviz eylemidir”; ve bu hareketler, yakında çıkacak olan Pazar yasasından önce meydana gelir.

“Bu günün ibadetini zorunlu kılan ferman bütün dünyaya ilan edilecektir. Sınırlı ölçüde, bu zaten ilan edilmiş bulunmaktadır. Birkaç yerde sivil iktidar, tıpkı putperest kralın İbrani tutsaklara konuştuğu gibi, ejderhanın sesiyle konuşmaktadır.” Signs of the Times, 6 Mayıs 1897.

Bu hususlara bir sonraki makalede devam edeceğiz.